

У четвртак, 19. октобра, у Житишту, одржана је завршна свечаност 17. Књижевног конкурса „Банатско перо“ Библиотеке „Бранко Радичевић“ и истоименог Клуба књиге. На завршној свечаности је представљен Зборник одабраних радова под насловом „Три боје светлости“. Своје виђење радова пристиглих на овогодишњи конкурс дали су чланови жирија, Виктор Шкорић, Аница Гарић и Драгутин Минић Карло.

Виктор Шкорић је био члан жирија задужен за прозу, и у свом обраћању је истакао да су аутори прича „покушали да – што би се народски рекло – оно што им је на души искажу у двама најнезахвалнијим и најтежим категоријама прозе – у хумору и љубави. И зато им успелост њиховог дела служи на част; заиста је најтеже створити контекст у ком ће хумор и љубав испливати у свом најчистијем виду – хумор у својој разумљивости и смехотворности, а љубав без присуства патетике или баналности.“ Аница Гарић је образложила свој избор песама за објављивање у зборнику указујући да је „разноликост лирског опуса доказ више да апсолутно све што нас окружује, а што око песника досеже, постаје песма оног тренутка када се дотакне душом. Свака је песма прича за себе. Свака је врисак, вапај, снага и слабост, љубав, бол, али пре свега и изнад свега - жеља да се кроз лирски доживљај света око себе и у себи, искажу најдубљи слојеви људског бића.“ И закључила: „Ми кажемо да ће човечанство опстати и постати лепше место за живот захваљујући поезији! Захваљујући песнику и захваљујући теби, читаоче, који умеш да чујеш, да осетиш и разумеш песму!“ Драгутин Минић Карло је одабрао најбоље афоризме за објављивање у зборнику уз констатацију: „Кажу кад се публика смеје, то је хумор , а кад се публика уозбиљи, мора да је у питању сатира. Читајући ових 698 афоризама, пристиглих на конкурс 'Банатско перо', прилично сам се уозбиљио. Има ту сјајних примера и интелектуалних промишљања, али и народне мудрости. Све је мање оних 'креветских', о супругама и комшиницама, па ми се чини да је народ прешао са секса на политику. И то актуелну.“ Препоруку за објављивање и наслов Зборника, дао је Радивој Шајтинац, књижевник из Зрењанина, који је у свом обраћању присутнима нагласио значај конкурса речима: „У условима где материјални статус културе редукује амбиције и

планове, садржаје и могућности не само институција већ и удружења и појединаца, конкурси су својеврсна реституција у одсуству књижевне периодике и издаваштва.“ На 17. Књижевни конкурс „Банатско перо“, стигло је 1158 радова од 176 аутора- 98 прича, 362 песме и 698 афоризама. Радове су послали књижевни ствараоци из Србије, Републике Српске, Федерације БиХ, Хрватске, Румуније, Словеније, Црне Горе. У зборнику „Три боје светлости“ је објављено 98 радова од 50 аутора- 14 прича, 32 песме и 48 афоризама. Најбоља прича је: КАФКА У СРБИЈИ, Данијеле Божичковић Радуловић из Петровца на Млави. Похваљене су и приче: Путопис предапокалиптичких часака, Александра М. Арсенијевића из Београда, и Чикоши, Даринке Крунић Бјелица из Обреновца.

Најбоља песма 17. Књижевног конкурса „Банатско перо“ је: МОЈЕ АКО, Јована Н. Бундала из Београда. Жири је похвалио и песме: Устајали људи, Милојке Бандука Јововић из Подгорице, и Досије без имена, Снежане Томин из Кикинде. Најбољи афоризам је: КОЛИКО ПАМЕТИ ИЗВЕЗЕМО, ТОЛИКО ГЛУПОСТИ ДОЂЕ ИЗ УНУТРАШЊИХ РЕЗЕРВИ, Љубомира Илића из Мале Крсне. Похваљени су и афоризми Зорана Ђуровића-Ђурке из Вршца: У Србији су угрожене само две социјалне категорије грађана: они који не раде и – они који раде, и Витомира Ђурчина из Зрењанина: Догорело нам је до ноката, срећом вода нам је до грла.

На крају програма, директорка Весна Ђук, се захвалила се свима који су послали радове на 17. Књижевни конкурс „Банатско перо“ на подршци и уважавању, свим сарадницима, члановима жирија, рецензенту, Штампарији „Ситопринт“ и пријатељима Библиотеке и Клуба књиге што је Зборник под називом Три боје светлости угледао светлост дана. Читаоцима је препоручила Зборник са надом да ће уживати у одабраним радовима и да ће им три боје светлости отерати сивило и сенке свакодневице. Завршну свечаност су увеличали и сликар наивац, Марко Пантелић из Банатског Вишњићева, који је изложио тридесет слика на стаклу. У музичком делу програма су учествовали чланови Музичког студија Дома ученика средњих школа „Ангелина Којић Гина“ из Зрењанина, Филип Шимон, Борис Барна и Јованка Провицало, васпитачица. Завршна свечаност је организована уз помоћ Општине Житиште, подршком пројекту „Речи културе“ Клуба књиге, Туристичке организације Општине Житиште, јавних предузећа „Екос“ и „Развој“, Штампарије „Ситопринт“, Месне заједнице Житиште, КУД-а „2. Октобар“ Житиште и Мотелом „М & Т“.

Више фотографија можете погледати на следећој адреси: www.facebook.com/zitiste